

Thyborøn, 2015. Ik ben moe. De reis naar de Lofoten en vooral de terugweg met slecht weer is erg vermoeiend geweest. Op de steiger in Thyborøn nemen we de beslissing. Dit is echt de laatste keer dat we met de Annies langs de westkust van Noorwegen zeilen. We worden ouder en dat voelen we.

Gelukkig is onze zoon Sjoerd bereid om naar Thyborøn te komen en samen met Pieter de twee nachten richting Vlieland te varen. Het valt dan niet mee om de Annies weg te zien varen, maar ze is in vertrouwde handen.

Maar hoe zit dat dan met deze aanhef? Tja, ik moet bekennen.....we zijn toch weer naar het koude noorden gegaan. In maart 2016 hebben de beslissing genomen. We proberen nog een keer om de Noordkaap te zeilen. In 2011 is het ons gelukt, maar in 2013 (Geirangerfjord) en in 2015 (Lofoten) hebben we ons doel niet gehaald.

Maar in 2017 zijn we weer twee jaar ouder (Pieter is 78 en ik 69), dus er moet aan de conditie van onszelf en die van de Annies (zij is al 30) worden gewerkt. De Annies kreeg in 2015 een nieuwe motor en we hebben in het najaar 2016 een kuintent laten maken.

Onze eigen conditie hebben opgevoerd door regelmatig hard te lopen. In Blankenberg, Ramsgate, Vlieland en op Texel hebben we gedurende de zomer van 2016 onze stapjes gemaakt. Maar er moest bij mij eerst even 12 kilo af, want hardlopen is niet best voor oude gewrichten.

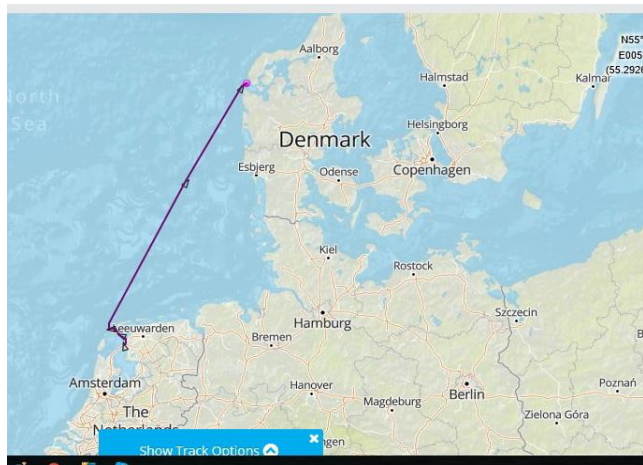
2017

De Annie's gaat vroeg het water in en nadat we haar naar Enkhuizen hebben gevaren vanaf Eindhoven, vretrekken we op 7 mei uit **Enkhuizen**. Even een nacht in

Stavoren om de volgende ochtend flink wat zakken "Dûmkjes" in te slaan. Wanneer het op 8 mei wat harder waait, blijkt onze genua op weg naar **Makkum** toch wat losse naden te krijgen. Gelukkig is men bij UK – De Vries Sails in Makkum bereid de genua de volgende morgen te repareren en ze komen hem zelfs even met de auto van boord halen. Super. Uiteindelijk vertrekken we om 9.50 uit Kornwerderzand en om 13.00 liggen we buiten het Stortemelk. De drukke scheepvaartroute steken we keurig haaks over onder toezicht van een Nederlandse kustwachtschip. Ze informeren nog wel even waar we heen gaan, maar wanneer we duidelijk haaks oversteken verliezen ze hun belangstelling en varen verder.

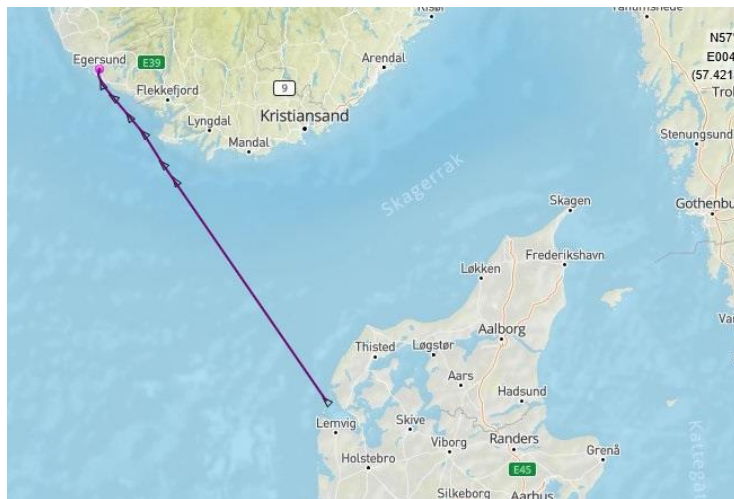
Het enige schip dat we zien is de **Queen Elizabeth**.

Gedurende de eerste nacht passeren we enkele Duitse windparken. Ze knipperen ons van verre vrolijk met hun lichtjes tegemoet. Verder is er niet heel veel scheepvaart dat onze route kruist. Het merendeel van de schepen die om Denemarken heen varen blijven aan bakboord.

Pieter en ik rusten om de beurt, maar van slapen komt niets. In de 2^e nacht dommelen we misschien iets, maar omdat de ander alleen in de kuip zit, blijf je alert en hoor je toch alles. We vullen ons logboek elke 2 uur in en zetten een kruisje op de papieren kaart. Dit doen we alleen op lange trajecten. Ten noorden van Bergen hebben we geen papieren kaarten meer en navigeren we met Seaclear op de computer en de Garminkkaart op de plotter.

11 mei om 9.15 liggen we vast in de ons zo vertrouwde haven van **Thyborøn**. 274.4 mijl zit erop.

Op 14 mei lijkt het prima weer om de overtocht over het **Skagerak** te maken. Het is 125 mijl naar **Egersund**, dus maar één nachtje door. Niet ver van de kust wordt het zicht beduidend slechter en tegen 10 uur is er duidelijk sprake van dichte mist. We moeten wel over de scheepvaartroute die om de noordpunt van Denemarken heen gaat en sommige schepen laten duidelijk hun misthoorn horen. Gelukkig kunnen we ze zien op de AIS en we zijn blij dat we voor deze reis ook een AIS transponder hebben aangeschaft. De receiver hebben we al een aantal jaren, maar het is fijn dat jij ook

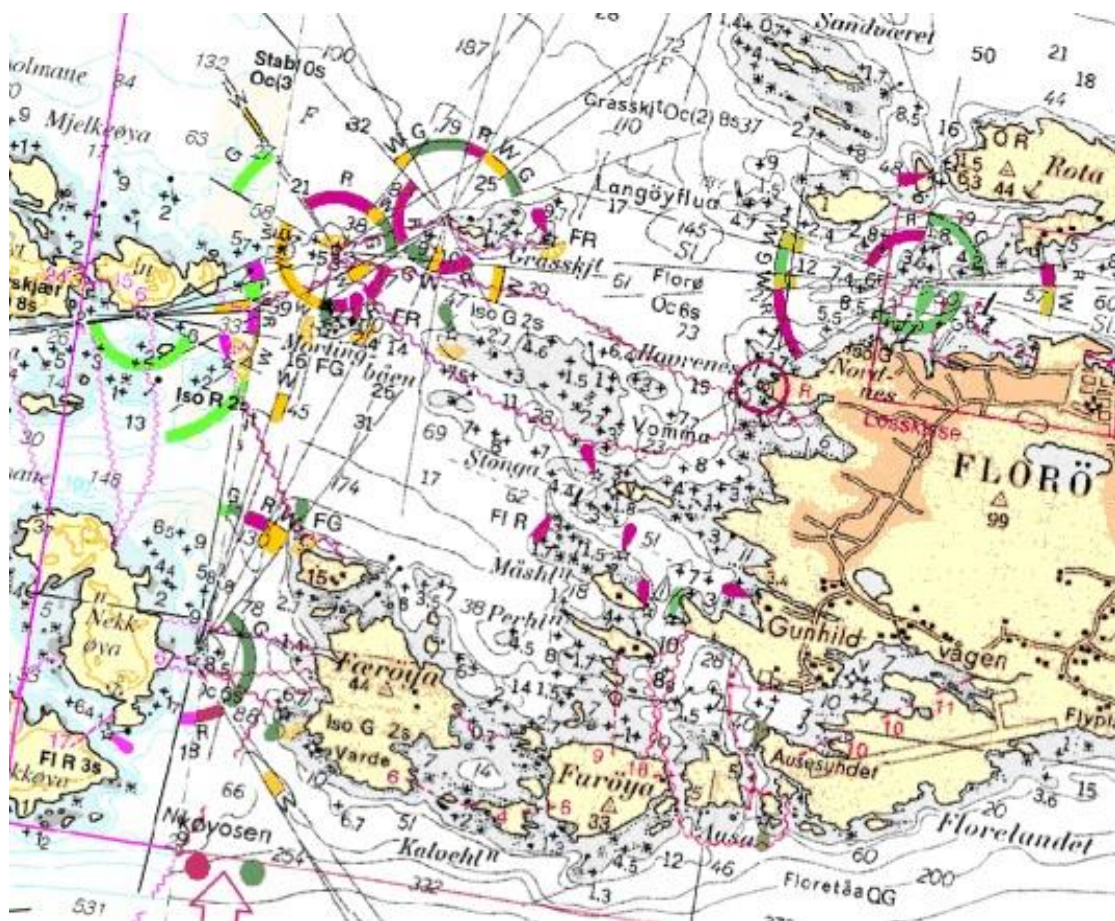
gezien wordt. We zetten ter controle de radar aan en het enige wat we zien zijn twee verlichte schermen. Wanneer we in alle vroegte in Egersund aankomen hebben we vermoeide en vierkante ogen. In Egersund liggen twee grote Nederlandse zeilschepen die we later nog een keer zullen tegenkomen.

Natuurlijk kan ik geen tocht van ruim 3000 mijl in dit stuk beschrijven. Dat hoeft ook niet, want een dagelijks verslag heb ik bijgehouden op mijn eigen website www.mywatersite.nl

Dus eerst maar in wat grote stappen noordwaarts.

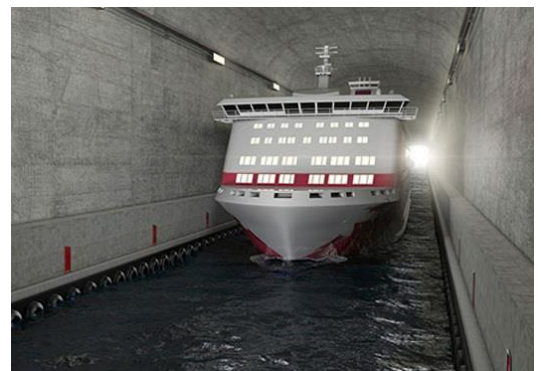
Op 20 mei varen we voorbij **Bergen**. Het is een mooie stad waar we al meerdere keren zijn geweest maar we hebben een missie en een doel, dus nu even niet sightseeën.

Navigeren in Noorwegen is wel anders dan in Nederland. Alle kruisjes op de kaart zijn rotsen en dan is boem...echt ho! Boeien liggen er niet veel, maar in het water staan her en der ijzeren palen. Hieronder een stuk kaart van de passage langs **Florø**.

Het volgende punt waar we extra aandacht voor hebben is **Stadlandet**. Het punt waar de kustlijn van noord-zuid verandert naar noordoost-zuidwest. Het is echt een kaap waar je alleen met rustig weer omheen kan en er zijn plannen om ergens een grote tunnel te boren waardoorheen zelfs de Hurtigruten doorheen kan varen.

Op 24 mei leggen we aan in een nat **Ålesund**. Deze foto is van 2 augustus, iets beter weer!

Via **Kristiansund**, **Bronnøysund** en **Rørvik** komen we op 5 juni aan in **Sandnessjøen**. Nog een klein stukje en we varen over de **Noord Poolcirkel**. Altijd weer een gedenkwaardig moment. De nachten zijn al een tijdje niet meer donker maar boven de poolcirkel gaat ook de zon niet meer onder na 21 juni. Dat betekent dat we de vragen die we krijgen over het Noorderlicht altijd moeten beantwoorden met...het wordt niet donker, dus we zien nooit Noorderlicht, maar wel de Middernachtszon. De Annie heeft achter al haar gordijntjes een extra zonweringslaag die gelukkig ook goed het licht tegenhoudt. Slapen is geen probleem. Van elke dag varen wordt je best moe, dus daar hebben we geen probleem mee.

Onze dagindeling is vrij regelmatig. Om 7.30 of 8.00 gaat de wekker. Opstaan, koffiemaken en ontbijten doen we elke dag en we varen zo tussen 9 en 10 uur af. De gemiddelde vaartijd ligt tussen de 6 en 8 uur waarna we, indien we in een plaats liggen waar een supermarkt is, boodschappen halen. Verder eten maken en we proberen zoveel mogelijk een wandeling te maken in de omgeving. Daarna de weersverwachting ophalen, de website bijwerken en slapen. We hebben wel een TV aan boord, maar die ontvangt geen zenders in Noorwegen. Lekker rustig!

Het voorjaar in Noorwegen komt dit jaar een maand later dan normaal. Het is vaak niet warmer dan 8-10 graden, maar het gevolg is wel dat er op 14 juni nog erg veel sneeuw op de bergen ligt. In **Tromsø** gaan we met de Fjellheisen omhoog en lopen een in prachtig weer een stuk over besneeuwde bergen.

Maar...we moeten door. De Noordkaap lonkt maar we moeten nog ongeveer 200 mijl. De teller staat nu op 1519 mijl, dus we gaan het zeker halen. Via **Skjervøy**, **Hasvik**, **Havøysund** varen we naar **Honningsvåg**.

Met de lijnbus gaan we naar de Noordkaap. We zijn er al eens geweest, maar nu we toch in de buurt zijn, willen we ook even boven kijken voordat we er omheen gaan zeilen.

Niet alleen de **Noordkaap** was ons doel. Stiekum hoopten we door te kunnen naar **Kirkenes**, maar helaas liet het weer het niet toe om dit op eigen kiel te doen. Het stuk vanaf Honningsvåg naar Kirkenes is over de open **Barendssee**.

We varen ook nu wel weer een stukje over de Barendssee wanneer we van Tromsø naar de Noordkaap gaan, maar we berekenen dat dit extra stuk ons 2+3 weken gaat kosten. Wat nu?

De **Hurtigruten** doet er ongeveer een etmaal over. We speuren op internet en bespreken een plek op de M.S. Midnatsol. Ook vinden we een appartement in Kirkenes n.l. "GotoKirkenes" en boeken 2 nachten. Wanneer blijkt dat we misschien een dagtoer richting Rusland kunnen maken boeken we er nog een nachtje bij.

De Annes laten we achter in een kleine jachthaven, net buiten Honningsvåg en verruilen haar voor een comfortabeler schip.

In **Kirkenes** gaan we gelijk naar Pasvisktourist om te kijken of we een visum kunnen krijgen voor een dagtoer naar Rusland. Officieel moet je dat in Nederland regelen, maar ik heb van te voren meerdere keren contact gehad met dit bureau en hoera, het lukt.

Het kost een dag wachten, maar dan gaan we op mijn 70^e verjaardag over de grens bij **Skorskog**.

Met een klein busje met 5 Noren en een Noorse gids komen we zonder problemen over de grens. Daarna rijden we een stuk over een zwaar bewaakte weg richting de mijnstad **Nikel**. De grote schoorstenen zijn al van verre te zien. We hebben het gevoel dat we terug zijn in de jaren 50.

Na **Nikel** rijden we door richting **Zapoliarny** en onderweg bezoeken we het opnieuw opgebouwde Klooster van **Pechenja**. Lees meer over deze tocht op www.mywatersite.nl "Jarig in Rusland"

De terugweg doen we met de M.S. Finnmarken. Het weer is gelukkig een stuk beter en we zien zelfs een walvis voor het schip zwemmen. Tegen 6 uur in de morgen brengt de Hurtigruten ons weer in **Honningsvåg**, waar de Annes ons opwacht en we gelijk ons bed induiken.

De terugweg is simpel. Even om de Noordkaap en dan houdt je verder de hele terugweg Noorwegen aan de bakboordzijde. Op 15 augustus verlaten Pieter en ik Noorwegen om Via Thyborøn richting Lauwersoog te zeilen. Dit keer "**samen uit, samen thuis**".